

هپاتیت B یک عفونت کبدی است که توسط ویروس (HBV) ایجاد می شود. HBV یکی از پنج نوع هپاتیت ویروسی است. سایر انواع هپاتیت A، C، D و E هستند. هر کدام نوع متفاوتی از ویروس هستند و انواع B و C به احتمال زیاد مزمن می شوند.

محققان بیان می کنند که حدود ۳۰۰۰ نفر در ایالات متحده سالانه بر اثر عوارض ناشی از هپاتیت B جان خود را از دست می دهند. گمان می رود که ۱,۴ میلیون نفر در آمریکا به هپاتیت B مزمن مبتلا باشند.

عفونت HBV می تواند حاد یا مزمن باشد. هپاتیت B حاد باعث می شود علائم به سرعت در بزرگسالان ظاهر شود. نوزادانی که در بدو تولد آلوده می شوند به ندرت به هپاتیت B حاد مبتلا می شوند. تقریباً تمام عفونت های هپاتیت B در نوزادان مزمن می شوند.

هپاتیت B مزمن به کندی ایجاد می شود. علائم ممکن است قابل توجه نباشد مگر اینکه عوارض ایجاد شود. در این مقاله به علائم و عوارض هپاتیت B و همچنین آزمایشهای تشخیصی و راه های پیشگیری و درمان آن می پردازیم. همچنین شما می توانید این آزمایشات تشخیصی را با نمونه گیری در منزل تجربه کنید.

آیا هپاتیت B مسری است؟

هپاتیت B بسیار مسری است. از طریق تماس با خون آلوده و سایر مایعات بدن منتقل می شود. اگرچه ویروس را می توان در بزاق یافت، اما از طریق ظروف مشترک یا بوسیدن منتقل نمی شود. همچنین از طریق عطسه، سرفه یا شیردهی سرایت نمی کند. علائم هپاتیت B ممکن است تا ۳ ماه پس از مواجهه با ویروس ظاهر نشوند. با این حال، فرد آلوده به ویروس، ناقل است، حتی بدون علائم. این ویروس می تواند تا هفت روز خارج از بدن زنده بماند.

روش های احتمالی انتقال عبارتند از:

- تماس مستقیم با خون آلوده
- انتقال از مادر به نوزاد در هنگام تولد
- تماس با سوزن آلوده
- رابطه جنسی دهانی، واژینال و مقعدی
- استفاده از تیغ یا هر وسیله شخصی دیگر فرد آلوده

چه کسانی در معرض خطر ابتلا به هپاتیت B هستند؟

گروه های خاصی در معرض خطر بالای عفونت HBV هستند. این افراد شامل:

- کارکنان عرصه سلامت
- مردانی که با مردان دیگر رابطه جنسی دارند
- افرادی که از داروهای وریدی با سوزن مشترک استفاده میکنند (معتادان تزریقی)
- افرادی که چندین شریک جنسی دارند
- افراد مبتلا به بیماری مزمن کبدی
- افراد مبتلا به بیماری کلیوی
- افراد بالای ۶۰ سال مبتلا به دیابت
- کسانی که به کشورهای با شیوع بالای عفونت HBV سفر می کنند

علائم هپاتیت B چیست؟

علائم هپاتیت B حاد ممکن است برای ماه ها آشکار نباشد. با این حال، علائم رایج عبارتند از:

- خستگی
- ادرار تیره
- درد مفاصل و عضلات
- از دست دادن اشتها
- تب
- ناراحتی شکمی
- ضعف
- زرد شدن سفیدی چشم (صلبیه) و پوست (یرقان)

هر گونه علائم هپاتیت B نیاز به ارزیابی فوری دارد. علائم هپاتیت B حاد در افراد بالای ۶۰ سال شدیدتر است.

هپاتیت B چگونه تشخیص داده می شود؟

پزشکان معمولاً با آزمایش خون می توانند هپاتیت B را تشخیص دهند. غربالگری هپاتیت B ممکن است برای افرادی توصیه شود که:

- با فرد مبتلا به هپاتیت B در تماس بوده اند
- به کشوری سفر کرده اند که هپاتیت B در آن شایع است
- در زندان بوده اند
- معتادان تزریقی
- دیالیز کلیه دریافت کرده اند
- باردار هستند
- مردانی هستند که با مردان رابطه جنسی دارند
- HIV دارند

برای غربالگری هپاتیت B، پز شک نمونه آزمایش خون را درخواست می دهد که شامل آزمایشات زیر است که می توان با نمونه گیری در منزل این آزمایشات را انجام دهید.

آزمایش آنتی ژن سطحی هپاتیت B (HBS Ag)

نمونه آزمایش HBS Ag نشان می دهد که آیا شما ناقل هستید یا خیر. نتیجه مثبت نمونه به این معنی است که شما مبتلا به هپاتیت B هستید و می توانید ویروس را انتقال دهید. نتیجه منفی نمونه به این معنی است که شما در حال حاضر هپاتیت B ندارید. این آزمایش بین عفونت مزمن و حاد تمایز قائل نمی شود. این آزمایش همراه با سایر آزمایشات هپاتیت B برای تعیین وضعیت عفونت هپاتیت B استفاده می شود.

آزمایش آنتی ژن هسته هپاتیت B (HBC Ag)

نمونه آزمایش HBC Ag نشان می دهد که آیا در حال حاضر به HBV آلوده هستید یا خیر. نتایج مثبت نمونه ها معمولاً به این معنی است که شما مبتلا به هپاتیت B حاد یا مزمن هستید. همچنین ممکن است به این معنی باشد که شما در حال بهبودی از هپاتیت B حاد هستید.

آزمایش آنتی بادی سطحی هپاتیت B (HBS Ab)

نمونه آزمایش HBS Ab برای بررسی ایمنی نسبت به HBV استفاده می شود. مثبت بودن نمونه آزمایش به این معنی است که شما نسبت به هپاتیت B مصون هستید. دو دلیل ممکن برای مثبت بودن آزمایش وجود دارد. ممکن است شما واکسینه شده باشید، یا ممکن است از عفونت حاد HBV بهبود یافته باشید و دیگر ناقل نباشید.

تست های عملکرد کبد

تست های عملکرد کبد در افراد مبتلا به هپاتیت B یا هر بیماری کبدی مهم است. آزمایشات عملکرد کبد خون را از نظر میزان آنزیم های ساخته شده توسط کبد بررسی می کند. سطوح بالای آنزیم های کبدی نشان دهنده کبد آسیب دیده یا ملتهب است. این نتایج همچنین می تواند به تعیین اینکه کدام قسمت از کبد ممکن است عملکرد غیر طبیعی داشته باشد کمک کند.

اگر این نمونه آزمایشات مثبت باشد، ممکن است نیاز به آزمایش هپاتیت B، C یا سایر عفونت های کبدی داشته باشد. ویروس های هپاتیت B و C عامل اصلی آسیب کبدی در سراسر جهان هستند. احتمالاً به سونوگرافی کبد یا سایر آزمایشات تصویربرداری نیز نیاز خواهد بود.

راه های درمان هپاتیت B چیست؟

اگر فکر می کنید در ۲۴ ساعت گذشته در معرض هپاتیت B قرار گرفته اید، فوراً با پزشک خود صحبت کنید. اگر واکسینه نشده اید، ممکن است با دریافت واکسن هپاتیت B و تزریق ایمنوگلوبولین HBV از ایجاد عفونت جلوگیری کنید.

هپاتیت حاد B معمولاً نیازی به درمان ندارد. با این حال، استراحت و هیدراتاسیون به بهبودی کمک می کند. داروهای ضد ویروسی برای درمان هپاتیت B مزمن استفاده می شود. این داروها در مبارزه با ویروس کمک می کنند. آنها همچنین ممکن است خطر عوارض کبدی در آینده را کاهش دهند. اگر هپاتیت B به کبد آسیب جدی وارد کرده باشد، ممکن است نیاز به پیوند کبد باشد.

عوارض هپاتیت B چیست؟

- هپاتیت D
- سیروز
- نارسایی کبد
- سرطان کبد
- مرگ

هپاتیت D فقط در افراد مبتلا به هپاتیت B رخ می دهد. هپاتیت D می تواند منجر به بیماری مزمن کبدی شود.

